

افغان ولس سوله غواړی که جگړه؟

پنځمه برخه

په تېروبرخو کې روښانه شوه چې د څه د پاسه دېرش کلنې جگړې ډېر عوامل د بهرنيانو لاسه وهنه او يا هم مسقيم تېری کتل کيږي. په دې کې شک نشته چې محدود شمير افغانانو د خپل ځانې گټو په خاطر په يو يا بل ډول د جگړې د رامنځته کيدلو لپاره شرايط برابر کړي دي نو ځکه داسې هم نه ده چې افغانان د جگړې مسوليت يوازې پر بهرنيانو وټي. ولې اصلي خبره داده چې افغان عام ولسونه د جگړې زيرنده نه دي که يو شمير افغانان هم ول هغوي د بهرنيانو د ايډيالوژيکالو د پياده کولو لپاره د دوی سره په گډه داچاره سرته رسولې ده. زه غواړم چې د لابل وړاندې کړم چې افغان ولس که پښتون، تاجک، ازبک، هزاره، ترکمن ... دي، د جگړې عاملين او مسولين گڼلای نه شو. ولس هميشه د ټولني د پرمختگونو څخه په هغه کچه چې د دوی کلتور، عنعنو او په ځانگړي ډول استقلال ته درناوی شوی وي، ملاتړ ورڅخه کړی دی. که د دوستانو يادوی کله به چې روسانو افغانان ونيول، نونيول شوی افغانان به يې ډير ملامت کړل چې دوی د مرستو لپاره راغلي دي ولي جگړه ورسره کوي او ولي د پاکستان د څاروگرۍ ادارې په ملاتړ جگړه کوي؟ ځينو نيول شوو افغانانو به په ډير حيرت په نيغه ورته وويل، ته ما اشرار، جگړه مار د پرديو جاسوس گڼي ولي دا زما خپل هيواد دی مور شوروی ته درغلی نه يم تاسې بيله زمور غوښتنې د الوتکو او توپونو سره راغلي ياست، هيواد مو وړانوی او خلک مو وژني خو پره هم پر مور اچوی. ايا داسې کړنې د عقل په پيمانه اندازه کيدای شي؟

د نړۍ ټول ولسونه په خپلو هيوادونو (پلرني هيواد) کې غواړي او حق لري چې ځانونه په امن او بيله د پرديو د لاس وهنو څخه ازاد او خپلواک احساس کړي. په دې اړوند د ښاغلي پوهاند ډاکټر حسن کاکړ د کتاب (رڼا او دفاع ...) په (۱۴۹) مخ کې ولولي:

«بله داچې پخواله دی چې په قانون کې د افغانستان نه دفاع د افغانستان د ټولو اتباعو وظيفه وگڼل شي، دوی د وطن په دفاع باندې ټينگ ولاړوو، چې دوي، د دوي پلرونه او نيکونه له همدغه وطن سره په روحياتي او د ژوند په لحاظ تړل شوي وو. وطن يا هيواد دوی ته هسي يو جغرافيو موقعت نه و. هغه د دوي مينه وه او د ماپکل گل ون په نظر (څنگه چې دهيواد اصطلاح د يوچا مينې ته راجع کيږي، هغه تر ټولو موسساتو څخه ډيره سپيڅلې ده. مينه يوازې په جغرافيو حس سره موقعت نه دي، بلکې هغه ځای دي چې يوڅوک ورپورې اړه لري. مينه د ارزښت سرچينه، د ژبې منشا او هغه نغري دي چې له هغه ځای نه د کورني د تقليد وړ لويان هسک کيږي. دا هغه ځای دي چې هلته يوڅوک يوڅوک کيدلای شي.» د پورته ارزښتناکه جملو په لوستلو سره حکم کيدلای شي چې افغان ولس هم د ازادۍ او بشپړې خپلواکۍ حق او وړتيا لري. که بهرنيان مرسته کوی نو په الوتکو او گوليو وژل د مرستو يوه برخه نه شی گڼل کيدای. دا هم عجيبه ښکاري چې يو اشغالگر حق ولری چې زمور هيواد اشغال کړی او بل اشغالگر (نور) بيا دا حق ونه لری. اشغالگر په مذهب، توکم او نژاد پوری کومه اړه نه لری. ټول پردي په هر مذهب او نژاد پورې چې اړه ولري او ديو هيواد د ولسونو ازادې او استقلال ورڅخه واخلي هغه ته اشغالگر او دښمن ويل کيږي. (موخه مې دشورويانو او اوسنيو بهرنيو پوځيانو پرتله کول دي). زمور ولس د دغسې پوښتنو سره همدا اوس مخامخ دی. د دې ټولو خبرو څخه پايله داده چې پر عام ولس بايد پره ونه تپوو، ځکه ولسونو د څه د پاسه دېرشو کلنو په جگړو کې د هيواد د استقلال لپاره سربښدنې کړی دي، بيله دی چې په گڼلو کې کومه مادي ونډه ورته ورسپري.

هيره دی نه وی چې گناه د ځينو مشرانوول چې د خلکو ملي پاڅون يې شنډاوه ترڅو د نورو په لمسون هيواد وړان کړی. همدا اوس د بي گناه انسانانو وژل، د ښوونځيو وړانول د تير اشغال په څيرد ولسونو کارنه دی. بيا هم د خلکو ملي احساساتو څخه ناوړه گټه اخيستل کيږي ترڅو خپل هيواد په وړان او خپل ځوانان په ووژني. په تيره برخه کې مې هغه علتونه چې نړيوال پوځونه اونورې مرستندوی ټولني يې وپری ته درسيډو لپاره په ډيرو ستونزو اخته کړی دی، لږ بحث ورباندې وکړ. دغه بحث ته ادامه ورکوم. کله چې د طالبانو حکومت ونړيد. افغانانو د ډيرو اميدونو او هيلوسره د جگړې د تيريو داغونو په هيريدولو او دنوی افغانستان د جوړولو لپاره تياری وښود. هرلوري د خوښۍ انگازې خپری شوی. امنيت دومره ښه وه چې يوه امريکايي ژورناليسته د خپلو خاطراتو په بيان کې وايي چې نوموړی د کندهار د خاکريز په سيمه کې دوه کاله واوسيده او په ښار کې بيله ډاره گرځيده په همدغه ډول ډير نورو بهرنيانو د هيواد په گوټ گوټ کې تگ اورانگ کاوه. نړيوالوسره د دی چې په تير ولسو کلنو کې افغاني دود او عنعنې ته درست پام نه کاوه، دولتي واکداران يې هم هغه کسان ول او دي چې زيات شميري په ډاره مارانو مشهور دي. سربيره پردی په افغانستان کې يوه سالمه ستراتيژی هم نه درلودل.

دېانو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته راوبلي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خير و لولئ

پام وکړی زما د ژباړنې یوې برخې ته (۱۲ / ۸ / ۲۰۱۱ زکال) چې په nahimi.dk/pashto وپېښه کې تر دافغانستان سره مرسته کول شکونه رامنځته کړی دی سرلیک لاندې خبره شوی ده:

«سمینا احمد Samina Ahmad د نړیوال سهیلې اسیا د ګروپ Crisis Group مشروایي: «د پوځي پرمختګونو ستراتیژي که ښه تعبیرشي، ناکامه او که جدې تعبیرشي، ناکاره او دګټې اخیستنې نه وه. نوموړې علاوه کوي: د دی پرځای چې مرسته هغو افغانانو ته رسېدلې وای کوم چې اړتیا یې ورته درلوده ولې په بدل کې ډیر لګښت پر لنډمهاله پروژو چې د ISAF د پوځي پرمختګونو لپاره یې لاره هواروله، وشو چې زما دنیوکې ورده.» په همدغه ژباړنه کې ولولئ:

«Crisis Group وایي: نړیوالې ټولني د یو پیاوړه حکومتی ادارې د جوړښت لپاره په کابل او د افغانستان په (۳۴) ولایتونو کې ډیر لږ کار کړی دي» بیا هم ولولئ:

«د مرستو یوه بله بهرنۍ موسسه په افغانستان Aid and conflict in Afghanistan کې خپل نظر داسې څرګندوي: «د لسو کالو زیاتو مرستو سره سره بیا هم دولتي جوړښتونه ډیر کمزوری دي. حکومت نه شی کولای د ټولني د ډیر کيو سره سالمه مرسته وکړی او هم په هیواد کې امنیت رامنځته کړي.» څه موده مخکې ښاغلي جلالی د اریانا تلویزیون سره ځانګړې مرکه درلوده. ښاغلي جلالی د نور خبرو په ترڅ کې داسې وویل:

«نړیواله ټولني او یا امریکانو تر (۲۰۰۹ زکال) پوري کومه ځانګړې ستراتیژي نه درلوده. تر (۲۰۰۹ زکال) وروسته دوی و توانیدل چې یوه ټاکلې موخه وټاکي. بله خبره داده چې پوځیان د افغانستان د بیا رغونې لپاره راغلي نه ول. کله چې پوځونه و افغانستان ته ننوتل نو ویل ښه دی څه رغونه به هم وکړو...»

که پورته اسناد په غور ولولو، څرګنده به شی چې افغان ولس د پرمختګ او د خپل ټولني په جوړولو کې هېڅ ډول ستونزې نه دی رامنځته کړي. په حقیقت کې نړیوالې ټولني د امریکا په مشرتابه په افغانستان کې د امنیت د راوستلو او د افغانستان د بیا رغونې لپاره کومه ځانګړې ستراتیژي چې په منطقي توګه سنجول شوی وای، نه درلوده. یوازې د جورج بوش غوصه وپاریدل چې ژر طالبان نسکور کړی او بری به ومومي. د بن بېرني غونډه او لویه جرګه یې جوړه کړه. په لویه کچه یې د جګړو سرداران ورته راوبلل. داسې لویه جرګه وه چې ژبني اوت وګمیزی د بنمنۍ یې وپارولې. تنظیمونه او د جګړو قوماندانان خو د جرګې سرداران ول. پایله یې تر لسو کالو وروسته په سترګو وینو. دا چې اداري فساد په افغاني چارواکو او بهرني مشاورینو کې کومې کچې ته رسېدلې دی، اندازه کول یې ستونزه ده. تیره ورځ مې یولیکنه ولوستل، یو جمله یې ولولئ: «په تیرو وختونو کې رشوت اخیستل ډیر لږ و یا هېڅ نه وه لکه اوس چې ډیر لږ کسان یا به هېڅوک د افغانستان په دولتي اداره کې نه وی چې رشوت وانخلي.» په میلیاردو ډالرونه هیواد ته راغلل. لویه برخه یې د بهرنیو لخوا بېرته یوړل شوه او ډیره کوچني برخه یې زموږ ککړو زورواکانو ته ورکړی چې خوشحاله اوسي او د چوپړ لپاره نور هم ښه تیاری ولری.

پورته لیکنې په ښکاره څرګندوي چې هر څومره میلیاردونه نور هم افغانستان ته ورکړل شي، امنیتي حالت به جوړنه شی او نه به د خلکو په ژوند کې موجوده حکومت مثبت بدلون راوستلای شي. ولې د دغومره پیسو سره بیا هم زموږ امنیتي ارګانونه نه دی توانیدلي چې دهیواد امنیت خپله ونیسي. دغه موضوع او نور موضوعات به په راتلونکې برخه کې بیان کړم پای.

نور بیا...